

puistikon laidalla, jalavan alla
kesäisenä päivänä kohdattiin:

liversi leivo pankin ikkunalla,
syreenit suloiset tuoksuivat niin.

kadulla Corollaa pidin äänessä,
kun sinä, lintuni, pankkiin menit...

kiinnitin tekoparran eteisessä.
sireenit soivat, tuoksui syreenit...
vaan nyt tuo kaikki on kaukaista aivan:

emme enää kaappaajina astu laivaan,
enää en konepistoolitulella reittiäsi raivaa
aamussa suven taivaan.
kerran vaan kohdataan:
alla hirsipuun.

niin oli hanget ja järkesi jäässä,
paljastit kuprumme suunnitellun!

joku laverteli Suomen päässä!

ainakin siitä kerrasta, kun
puistikon laidalla, jalavan alla
kesäisenä päivänä kohdattiin:

liversi leivopankin ikkunalla,
syreenit suloiset tuoksuivat niin.